

॥ श्री त्रैलोक्य मोहन काली कवचम् ॥
□ Shri Trilokya Mohan Kali Kavach □

॥ ॐ गण गणपतये नमः ॥

॥ श्री देव्युवाच ॥

देवदेवमहादेव संसारप्रीतिकारकः ।
सर्वविद्येश्वरीं विद्यां कालिकां कथयाद्भुताम् ॥ १ ॥

॥ श्री शिव उवाच ॥

शृणुदेवि महाविद्यां सर्वविद्योत्तमोत्तमाम् ।
सर्वेश्वरीं महाविद्यां सर्वदेवप्रपूजिताम् ॥ २ ॥
यस्याः कटाक्षमात्रेण त्रैलोक्यविजयीहरः ।
बभूवकमलानाथो विभुब्रह्मा प्रजापति ॥ ३ ॥

शचीस्वामीदेवनाथो यमोपिधर्मनायकः ।
त्रैलोक्यपावनी गङ्गा कमला श्रीर्हरिप्रिया ॥ ४ ॥
दिनस्वामिरविश्चन्द्रो निशापतिर्ग्रहेश्वरः ।
जलाधिपतिर्वरुणः कुबेरोपिधनेश्वरः ॥ ५ ॥

अव्याहतगतिर्वायुर्गजास्योविघ्ननायकः ।
वागीश्वरः सुराचार्यो ?? गुरुः कविः ॥ ६ ॥
एवं हि सर्वदेवाश्च सर्वसिद्धिेश्वराः प्रिये ।
तस्यास्तु कवचं दिव्यं मातृजारं विभावय ॥ ७ ॥

अस्य श्रीदक्षिणकालीकवचमन्त्रस्य भैरव ऋषिः,
अनुष्टुप् छन्दः, श्मशानकाली देवता, धर्मार्थकाममोक्षार्थे,
जपे विनियोगः । ललाटं पातु चक्रीं मे हरेणाराधितं सदा ।
नेत्रे मे रक्षतु क्रीं क्रीं विष्णुना सेविता पुरा ॥ ८ ॥

क्रीं हूँ ह्रीं नासिकां पातु ब्रह्मणा सेविता पुरा ।

कीं कीं कीं वदनं पातु शक्रेणाराधिता सदा ॥ ९ ॥
कीं स्वाहा श्रवणं पातु यमेनैवप्रपूजिता ।
कीं हूँ ह्रीं स्वाहा रसना गङ्गयासेवितावतु ॥ १० ॥

दन्तपङ्क्ति सदा पातु ॐ कीं हूँ ह्रीं स्वाहा मम ।
भुक्तिमुक्ति प्रदा काली श्रिया नित्यं सुसेविता ॥ ११ ॥
ओष्ठाधरं सदा पातु कीं कीं कीं
हूँ हूँ ह्रीं ह्रीं मम सर्वसिद्धिप्रदायिका ॥ १२ ॥

कण्ठं पातु महाकाली ॐ कीं ह्रीं मे स्वाहामम
चन्द्रेणाराधिता चतुर्वर्गफलप्रदा ॥ १३ ॥
हस्तयुग्मं सदा पातु कीं कीं कीं हूँ हूँ ह्रीं ह्रीं
स्वाहासौख्यदा मोक्षदा काली वरुणेनैवसेविता ॥ १४ ॥

ॐ कीं हूँ ह्रीं फट् स्वाहा हृदयं पातु सर्वदा ।
सर्वसम्पत्प्रदा काली कुबेरेणोपसेविता ॥ १५ ॥
ऐं ह्रीं ॐ ऐं हूँ फट् स्वाहा हस्तयुग्मं सदावतु ।
वायुनोपासिताकाली यशोबल सुखप्रदा ॥ १६ ॥

कीं कीं हूँ हूँ ह्रीं ह्रीं फट् पातु जठरं मम ।
सर्वसिद्धिप्रदा काली गणनाथेन सेविता ॥ १७ ॥
कीं दक्षिणे कालिके ह्रीं स्वाहा नाभिं ममावतु ।
सिद्धिबुद्धिकरी काली गुरुणा सेविता पुरा ॥ १८ ॥

लिङ्गं पातु सदा हूँ हूँ दक्षिणे कालिके ह्रीं ।
शुक्रेणाराधिता काली त्रैलोक्यजयदायिनी ॥ १९ ॥
पात्वण्ड कोशं कीं कीं दक्षिणे कालिके ह्रीं ह्रीं स्वाहा ।
धरया सेविता विद्या सर्वरत्न प्रदायिनी ॥ २० ॥

पातुं गुदं कीं कीं दक्षिणे कालिके ह्रीं स्वाहा ।
द्वादशीचमहाविद्या राघवेणार्चिता सदा ॥ २१ ॥

जानुनी पातु ॐ क्रीं क्रीं दक्षिणे कालिके स्वाहा ।
एकादशी महाविद्या मेघनादेन सेविता ॥ २२ ॥

क्रीं क्रीं दक्षिणे कालिके ह्रीं ह्रीं स्वाहा जङ्घेवतुद्वादशीच
महाविद्या प्रह्लादेनचसेविता ॥ २३ ॥
क्रीं हूँ ह्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं हूँ ह्रीं तथाङ्गुलीः ।
पातु मे द्वादशीकाली क्षेत्रपालेन सेविता ॥ २४ ॥

क्रीं हूँ ह्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं हूँ ह्रीं स्वाहा ।
च नखान्सर्वात्सदा पातु पञ्चदशीत् ग्रहेश्वरी ॥ २५ ॥
क्रीं क्रीं क्रीं हूँ हूँ ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं क्रीं क्रीं मम
पृष्ठे सदा पातु षोडशी परमेश्वरी ॥ २६ ॥

क्रीं क्रीं क्रीं पातु रोमाणि हूँ हूँ रक्षतु वर्मणि ।
मांसं पातु सदा ह्रीं ह्रीं रक्तं दक्षिणे कालिके ॥ २७ ॥
क्रीं क्रीं क्रीं पातु मे अस्थिमज्जां हूँ हूँ सदावतु ।
ह्रीं ह्रीं शुक्रं सदा पातु रंघ्रं स्वाहा ममावतु ॥ २८ ॥

द्वाविंशत्यक्षरी विद्या सर्वलोकेषु दुर्लभा ।
महाविद्येश्वरी विद्या सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ २९ ॥
सूर्यवंशेन सोमेन रामेणजग्निना ।
जयन्ते न सुमन्ते न बलिनानारदेन च ॥ ३० ॥

बिभीषणेनबाणेन भृगुणाकश्यपेन च ।
कपिलेन वसिष्ठेन धौम्येन त्रिपुरेण च ॥ ३१ ॥
मार्कण्डयेन ध्रुवेणैवद्रोणेन सत्यभामया ।
ऋष्यशृङ्गेन कर्णेन भारद्वाजेन संयुता ॥ ३२ ॥

सर्वेणाराधिता विद्या जरामृत्यु विनाशिनी ।
पूर्णविद्या महाकाली विद्याराज्ञी प्रकीर्तिता ॥ ३३ ॥
काली कपालिनी कुल्ला कुरुकुल्ला विरोधिनी ।

विप्रचित्ता तथोग्रप्रभा दीप्ता घनत्वषा ॥ ३४ ॥

नीला घना बलाका च मात्रा मुद्रामितापि च ।
एताः सर्वा खड्गधरा मुण्डमाला विभूषणा ॥ ३५ ॥
हूँ हूँकारेट्टहासेन सर्वत्र पातु मां सदा ।
ब्रह्माणी पातु मां पूर्वे आग्नेया वैष्णवी तथा ॥ ३६ ॥

माहेश्वरी पातु याम्ये चामुण्डा नैऋते सदा ।
कौमारी वारुणे पातु वायव्ये अपराजिता ॥ ३७ ॥
वाराहीचोत्तरे पातु ईशान्यां नारसिंहिका ।
अध ऊर्ध्वे पातु काली पार्श्वे पृष्ठे च कालिका ॥ ३८ ॥

जलेस्थले च पाताले शयने भोजने गृहे ।
राजस्थाने कानने च विवादे मरणे रणे ॥ ३९ ॥
पर्वते प्रान्तरे शून्ये पातु मां कालिका सदा ।
शवासने श्मशाने वा शून्यागारे चतुष्पथे ॥ ४० ॥

यत्र यत्र भय प्राप्तिः सर्वत्र पातु कालिका ।
नक्षत्र तिथि वारेषु योगं करणयोरपि ॥ ४१ ॥
मासे पक्षे वत्सरे च दण्डेयामेनिमेषके ।
दिवारात्रौ सदा पातु सन्ध्ययोः पातु कालिका ॥ ४२ ॥

सर्वत्र कालिका पातु कालिका पातु सर्वदा ।
सकृद्यः शृणुयानित्यं कवचं शिव निर्मितम् ॥ ४३ ॥
सर्वपापं परित्यज्य गच्छेच्छिवस्य चालयम् ।
त्रैलोक्यमोहनं दिव्यं देवतानां सुदुर्लभम् ॥ ४४ ॥

यः पठेत्साधकाधीशः सर्वकर्म जपान्वितः ।
सर्वधर्मेद्भवद्गुर्मी सर्वविद्येश्वरेश्वरः ॥ ४५ ॥
कुबेर इव वित्ताढ्यः सुवाणी कोकिलस्वरः ।
कवित्वे व्यास सदृशो गणेशवच्छ्रुतीधरः ॥ ४६ ॥

कामदेव समोरूपे वायुतुल्यः पराक्रमे ।
 महेश इव योगीन्द्र ऐश्वर्ये सुरनायकः ॥ ४७ ॥
 बृहस्पतिसमोधीमां जरामृत्युविवर्जितः ।
 सर्वज्ञः सर्वदर्शी च निःपापः सकलप्रियः ॥ ४८ ॥

अव्याहतगतिः शान्तो भार्यापुत्र समन्वितः ।
 यो देहे कुरुते नित्यं कवचं देवदुर्लभम् ॥ ४९ ॥
 न शोकोनभय क्लेशो न रोगोन पराजयः ।
 धनहानिर्विषादोय परिवारोभवेन्नहि ॥ ५० ॥

सङ्ग्रामेषु जयेच्छत्रून्यथावहनिर्दहेद्वनं ।
 ब्रह्मास्त्रादिनिवास्त्राणि पशवः कण्टकादमः ॥ ५१ ॥
 तस्यदेहं न भिन्दति वज्राधिक भवेद्वपुः ।
 ग्रहभूतपिशाच यक्ष राक्षस किन्नराः ॥ ५२ ॥

सर्वे दूरात्पलायन्ते हिंसको नश्यति ध्रुवम् ।
 तद्देहं न दहेदग्नि न तापयतिभास्करः ॥ ५३ ॥
 न शोषयति वातोपि न क्लेदं कुरुतेपयः ।
 पुत्रवत्पाल्यते काल्या न हिमं कुरु ते शशी ॥ ५४ ॥

जलसूर्येन्दुवातानां स्तम्भकेनात्र संशयः ।
 बहु किं कथयिष्यामि सर्वसिद्धिमुपा लभेत् ॥ ५५ ॥
 राज्यं भोगं सुखं लब्ध्वा स्वेच्छयापि शिवो भवेत् ।
 मोहन स्तम्भनाकर्षमारणोच्चाटनं भवेत् ॥ ५६ ॥

काकवन्द्या च यानारी वन्द्या वा मृतपुत्रिका ।
 कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ लिखित्वा धारयेद्यदि ॥ ५७ ॥
 तदापुत्रो भवेत्सत्यं चिरायुः पण्डितः शुचिः ।
 स्वामिनो वल्लभासापि धनधान्य सुतान्विता ॥ ५८ ॥

इदं कवचमज्ञात्वा यो जपेत्कालिकामनुं ।

ध्यानेनकोटिजप्तेन तस्य विद्या न सिद्धयति ॥ ५९ ॥

पदे पदे भवेद्दुःखं लोकानानिन्दतो ध्रुवम् ।

इहलोके भवेद्दुःखी परे च नरकं व्रजेत् ॥ ६० ॥

गुरुं मनुं समं ज्ञात्वा यः पठेत्कवचोत्तमम् ।

तस्य विद्या भवेत्सिद्धा सत्यं सत्यं वरानने ॥ ६१ ॥

य इदं कवचं दिव्यं प्रकाशय शिवहाभवेत् ।

भक्ताय श्रेष्ठपुत्राय साधकाय य प्रकाशयेत् ॥ ६२ ॥

॥ इति श्री त्रैलोक्य मोहन काली कवचम् सम्पूर्णम् ॥